

KVARTÆRT

nr 3 2005

Det var bedre i gamle dager! Eller?

Side 2

På vegne av Kvarterstyret vil Infoetaten oppfordre alle medlemmer av Det Akademiske Kvarter å møte på den kommende General forsamling 8. mai klokken 13.00.

Vel møtt!

Med vennelig hilsen

Kyrre Sørensen

Leder Infoetaten

Samfunnet ønsker seg et flygel til Kvarteret. I den forbindelse har Kvartært bestemt seg for å hjelpe, og har sendt ut en av sine musikkjournalister, Fido (bilde), for å teste. Han lover å overbringe sine anbefalinger til Samfunnet for generalforsamlingen i mai.

Medarbeidere

Harald Rosendahl Jonsgar

Redaktør/foto/journalist/desk

Epost: noharald@hotmail.com

Ida Øverdal Stafsnes

Journalist/egner/foto

Anett O Skansen

Journalist/foto

Lars Tarldsen

Journalist/poesi/samfunnskritiker

Nils Lønningdal

Jornalist

Jens Tanstad

Tegneserier

Vegard Botnen

Grafikk/desk

Det var så mye bedre

Det er mange av de gamle, (definisjon gamle Kvarterefolk er de som har jobbet mer enn fire semestre. red.anm), som mener at Kvarteret var bedre i gamle dager. Kan hende det, men dette er et hus som stadig er utvikling. Nye ansikter kommer til vært semester, og med dem ny inspirasjon til å drive huset. Og til alle dere nye. Dere gjør en strålende jobb. Både som vakter, bartender, dorger osv. Vær stolt av dere selv. Dog dette skal ikke bety at vi skal slutte å høre på dem som har vært her en stund. Disse gamlingene, meg selv inkludert, har unike kunnskaper. Mange av oss kan gi dere gode råd og gode historier, som er vært å høre på. To av de peronene jeg vil berømme for en slik kunnskap, er Krafts Espen Leen og vår alles Roy Fredriksen. (Se forside og artikkel side 3). Så til dere nye, hør på oss gamle. Og til oss gamle. La oss prøve å hjelp de nye og prøve å klage litt mindre.

Redaktøren

En gammel mann avgår Fartøyet

Jeg vil gjerne takke for en meget lang og fin tid ved Det Akademiske Kvarter. (Hvor lang, skal vi ikke rippe opp i). Jeg skjenket min siste offisielle Hansa i Halvtimen Fredag 25.02.2005, klokken 2230. Etter at Øko i KS førte på Pingvin på Kvarterkoret mitt, og ga det et stempel til, har jeg gått hen og laminert det. Så det er enda lettere å motstå eventuelle fristelser. I tillegg skal Helge Reigstad, (gammel Vakt + GA), spandere en flaske Jameson på meg 26.02.2007, hvis jeg ikke har skjenket en øl på Kvarteret i løpet av disse to årene.

For meg har Kvarteret først og fremst vært en hobby. Har gjort i tjeneste i Vakt, Skum, Prokom og Geriatrik Avdeling. I den rekkefølgen. Vet ikke helt hvor mye mimring som er på sin plass ved en anledning som denne, men tillater meg litt.

Ting man savner: Tiden da fisken vår, den som henger utenfor Kontoret, hang i Puben. Da Jukeboxen sto i puben. Og å kunne slenge inn i Puben en regnfull oktoberdag, og få seg en Kaffe og Baileys. Legg merke til stikkordet her: Puben. (Det var i løpet av første runde med Kjell Magne, at slasken sørget for at Baileys krevde bevilling for sprit. Baileys har lavere alkoholprosent enn sprit, men er l a g e t på sprit. Dette er å plage vanlige folk, og mannens sitteredskap skulle helst ha hatt kontakt med et balltre).

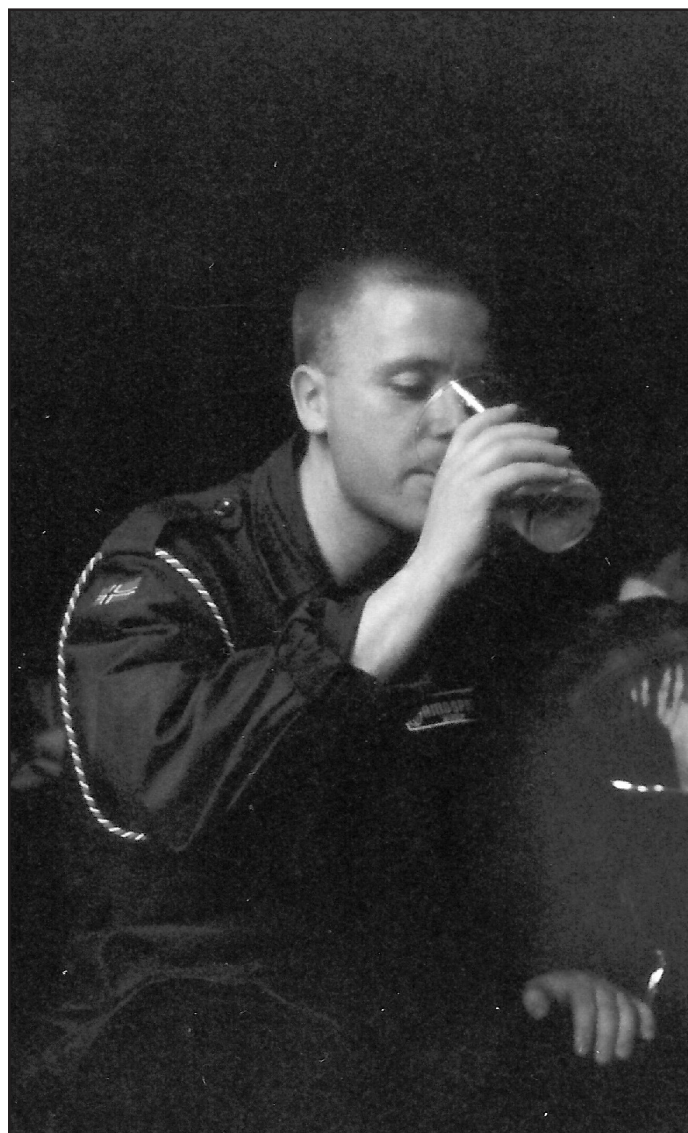
Andre hoveddel i mitt Kvarterliv, har vært i Geriatrik Avdeling. Mht. skapelsen av GA, formål og tanker, henviser jeg til Jubileumsboken. Løp og kjøp når den kommer ut! GA, etaten for Gamlinger har vært et godt sted å være. Ting man ikke rakk å se: At Gamlingene ble utstyrt med ny kasse, (vi rappet Puben sin i 2002, og den har ikke virket siden), nye møbler for kropper fulle av gikt, og forklær for stil og sveis.

Det kommer visst til høsten, så det minner litt om gamle totalitære regimer, med 5-årsplaner... Som sagt, Kvarteret har vært en hobby, med godt og billig ØL,

og mange greie mennesker. (Så det er slått fast). Ille er det også at jeg kan risikere å få meg et par venner fra tiden på Huset.. Fysj.

Ting man vil huske: (Det er alt for mange ting, blant de tusen; Org.Sem i Modalen Høsten 2000.... Need I say More...?) Ellers: 17. mai 2000. Som var, skal vi si, min mest berusende Kvarteropplevelse. Vi møtte med friskt mot, og tok Toget. Da det var gått sin vei(!) klokken 1300, løp vi i Brønningen, og feiret på beste måte. Hansa var involvert. Og kan ikke si noe bestemt om resten av dagen, før jeg bokstavelig talt kastet inn håndkleet, og landet, og sovnet i klesskapet til Randi klokken 2200. Det siste kan dokumenteres.

Jeg vil også huske de mange gode festene med Vaktetaten. (Opp igjennom årene, med flere generasjoner vakter). Dette er ikke noe

		GYLDIG: DATO/SIGN.:	
NAVN: ROY FREDRIKSEN		H-00	09.10.00
UTSTEDER/DATO: 09.10.00		V-01	13.02.01
		H-01	07.10.01
		V-02	26.01.02
		H-02	12/9-02
		V-03	18/2-03
		H-03	26/3-03
		V-04	8/5-04
GERIATRISK		Det Akademiske Kvarter	

Erotisk aften

En sexy natt hvor kvarterets medarbeidere hentet frem sine erotiske og i mange tilfeller litt tvilsomme og slibrige sider. Under hele kvelden hadde man Emanuelle sine erotiske utskielser på storskjerm samtidig som eimen av babyolje slo som en vegg mot alle som våget seg inn i Horelogen. Og var man ikke allerede innsмурt i olje, ble man ganske kjøpt innviet i ritualet ved at en særdeles erotisk sykepleier for-grep seg på sin utvalgte med sitt klissete våpen.

Tekst: Anett O. Skansen

Foto: Harald Jonsgar

Stjernesalen hadde sitt eget lille skrudde tema som kunne gitt samtlige innpass i Michael Jacksons indre gemakker; de var alle kledd i kostymer etter temaet Disney-erotisk. Tror ikke at Mads hadde vært trygg i Michaels lune hi denne kvelden. Vidar hadde derimot antagelig skremt Jackson tilbake inn i skapet. Kastet ut av speilsalen ble i hvertfall en ganske så skuffet smokingkledd liksom - brite, da han ville en tur innom for å sjekke opp stjernebarn; "Those cocking fucksuckers wouldn't let me in, I've could 'ave been very friendly, but Nooooo, I'm not good enough for them. Tossers."

Men Andebysalen kunne ikke holde på sine små, og de tusletafset seg opp til voksenfesten. Her ble de fort innlemmet i gruppementalitetens tafseparadigmer, og disneyaspektet smeltet fort bort til fordel for det erotisk utfordrende fantasikostymeaspektet. Men eksotisk frukt var ikke nok for stjernebarna, de savnet sitt Hælvetes popkorn, som EG måtte plukke opp! Takk Vidar, vi i Sossekom elsket deg virkelig da du helte popkorn utover hele gulvet (men vi er ikke langsinte :))

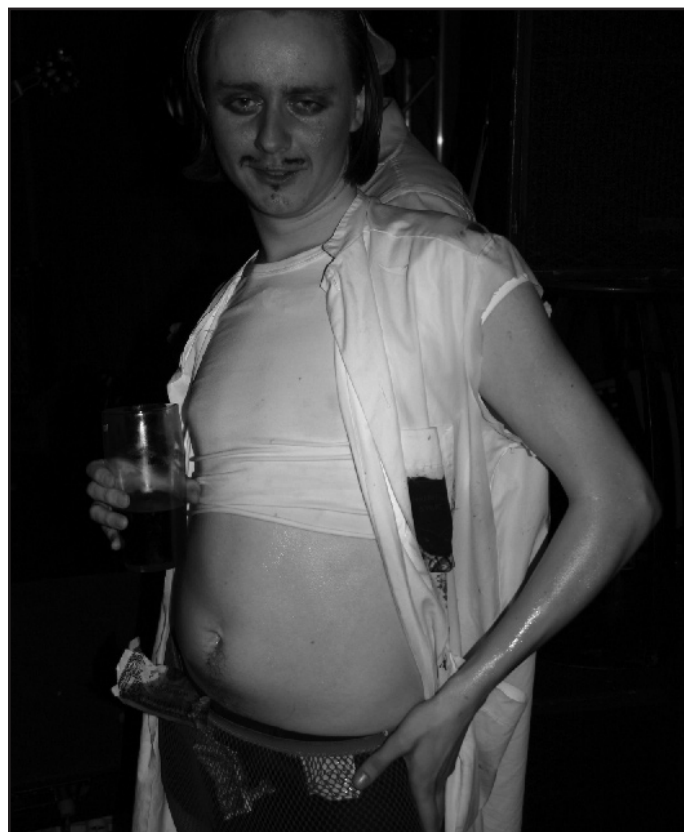
Imens festens deltakere underholdt seg med sjangle-vatn, eksotisk frukt, mykporno og sensuell hvisk og tafs, satt Villa People på bandrommet og ventet spent på at de skulle innta scenen. Latteren satt løst på bandrommet da Jon skulle ikle seg sitt kostyme. Det var en veldig liten shorts og en veldig kort topp, på en ganske lang mann. Alle syntes at Jon var veldig søt denne kvelden og klokken halv ett var tiden inne for det Villige husbandet.

Repetoaret denne kvelden var lett homoerotisk rock med en dill av smålesbisk tvangstankepop. Vokalistene for natten var hr. Tingeling, mr. 80-talls sportsgutt, hr. kastratsanger og frk. sint-animebabe. Sangene kom på rekke og rad og vi nevner bl.a. "A thing called love," "Like a virgin," "I got erection," "Touch me" og "Sex on the beach". Enkelte overerotiske medlemmer av publikum ville få sin rettmessige bit av bandet, men ble bryskt stoppet

Anita (over) fra Sos.kom. hadde på seg en nydelig sykepleier uniform, med dyp utringning.

Jon Inge (under) også fra Sos.kom. valgte å gå for tøsete legegutt, noget han passet bra.

Erotisk aften

og kastet ned av den italienske gynekologen og porno-cowboy-bob (selv om det hele endte med klyngekos på siden av scenen).

Etter langt om lenge og lenger om langt kom man frem til den forgjette "wet tshirt"-compoen. Som etter en stk. våt og opphisset mann, ble stoppet av ottar-damen som hadde fejket villighet på påmeldingsarket. Så det ble ingen pupper, til enorm skuffelse hos de mange voyeristene.

Og snipp, snapp, snute så var det hjem for å behage lys-tene (da enten med eller uten ekstern hjelp) Erotisk

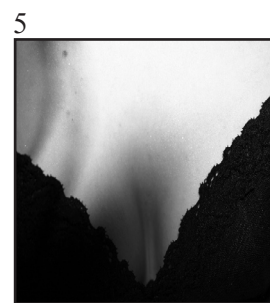
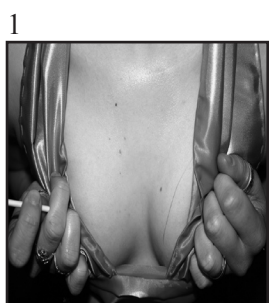
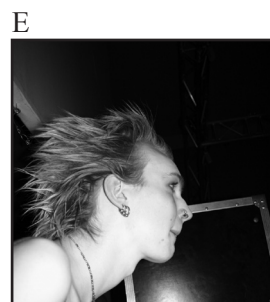
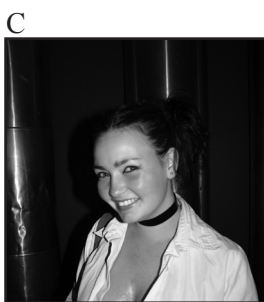

Over ser man en serdeles elegant Silje fra E-tjenesten, som har en fenurlig spade med seg.
Til venstre ser man deler av underholdningen. Forutenom dette live-bandet, var der og framvisning av lett pornografiske filmer på lerreter.

Hvor godt kjenner du dine medarbeidere?

Under ser du er utvalg av dine medarbeideres pupper. Hvem er hvem sine? Svar finner du nederst på siden.

Svar sendes til noharald@hotmail.com. Premien er en ØL

Alt var bedre i gamle dager

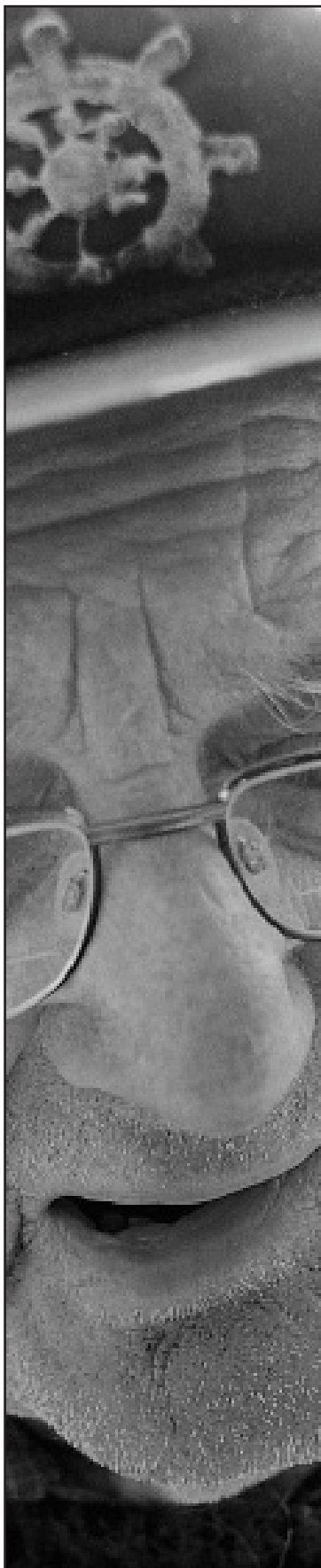
"Lat meg kveda dykk eit kvad frå forgagne stunder..."

Eldre Kvarterarbeidere blir ofte, og gjerne med rette, sammenlignet med de to gamle surpompene i salige Muppet Show som satt på en balkong og kritiserte alt som skjedde. Og det skal ikke stikkes under en barkrakk at vi ofte stiller oss det berømte spørsmålet "Why do we always come here? I guess we'll never know. It's like a kind of torture, to have to watch this show". Det er ofte tortur, i større eller mindre grad, å se at et hus som en har gode, dårlige og fremfor alt ofte vage minner om bli drevet av mennesker som ikke gjør tingene slik vi gjorde det. Vi som er gamle i dag er nemlig hellig overbevist om at det ikke finnes bedre måter å gjøre arbeid ved DAK på enn det vi gjorde.

Forklaringen er såre enkel. Tilbake i oldtiden var det et skrikende behov for å lage og innføre en del rutiner og felles bestemmelser for hvordan ting skulle gjøres. Disse rutineene ble naturlig nok til som et resultat av den typiske 'prøve-og-feile-miserabelt,-ofte-med-katastrofale-følger'-metoden. Når vi så endelig fant en løsning som ikke gav umiddelbare sammenbrudd i både infrastruktur, norsk lov og skjøre selvbilder ble denne spikret i jern og gullforgylt. Tanken var at Herregud, dette funker, så dette er slik vi skal gjøre det til Dovre eller bygget faller i grus.

Nå er det en gang slik at tiden går fremover, selv på DAK, og det kom stadig nye medlemmer til ved huset, både som arbeidere, kulturformidlere, fast og løst ansatte. Vår lille religion og menighet ble brått truet av fremmede, og for oss, skremmende synspunkter. Disse kunne gjerne være formulert så uskyltig som 'er dere heeeelt sikre på at dette ikke kan gjøres annerledes?' og ble gjerne fremsagt både med spak røst og underdanig mine. Vi skjønte likevel hvilken vei både vinden og den litt merkelige lukten fra bakgården blåste. Det lå opprør i luften (og som vi fant ut senere, oppkast i bakgården).

Krisetiltak ble selvsagt innfattet på uforsvarlig kort varsel. Statutter og retningslinjer måtte skrives, og da gjerne på en måte som var både kronglete og vanskelige å lese for hedningene. Tradisjoner ble erklært oppleste og vedtatte i løpet av noen hektiske dager. Vi hadde

nok teknisk sett rett da vi stolt og egenrettferdig kunne si at 'det er slik vi alltid har gjort det her' til måpende og vanntro nykomlinger, men bare for en gitt verdi av alltid. Vi støttet oss likevel til tanken om at en ikke kan endre en tradisjon, bare legge til den.

Stort var derfor sjokket da småbarna begynte i diverse styre og brått fikk mer ansvar og innflytelse enn de fleste av gamlingene. Naturens orden var slått på hodet. Vi ble drevet fra skanse til skanse der vi desperat forfektet våre foreldede (det vil si mer enn et semester gamle) synspunkter og meninger med stadig større problemer. Våre finslippte argumenter, som mer enn en gang inneholdt ordene jammen, i min tid, alltid og slik det var, falt på steingrunn. Her skulle det modernisering, effektivisering og diverse andre -seringer til. Ut med det/de gamle, inn med nytt blod. Det faktum at oldingene til stadig fantaserte om å utgyte nevnte blod ble sett på som presenilitet eller til nød en misforstått oppfatning av hva sentimentalitet egentlig innebærer. De skjelske blikkene vi før hadde fått av småripsen ble stadig oftere overtatt av skulende og hatefulle blikk. Situasjonen kunne fort eskalert til full krig, og det var tydelig at noe måtte gjøres. Det ble derfor satt i gang tiltak som skulle roe situasjonen, og Pingvinordenen ble født. Nå kunne man på en enkel og relativt verdig måte hinte til de gamle fossilene at de hadde gjort nok, takk så mye, ikke ring oss, vi ringer deg. 15 gram med forgyllet lettmetall skulle nok ta knekken på alle tilrop som at det ikke ble utvist tilbørlig respekt for de eldre. Og det funket. Stadig flere av the Old Boys (og ikke minst Girls) så på dette som det ultimate antiklimakset, drakk opp den siste ølskvetten, leverte inn T-skjorten og pakket sin snippeske. Nok var Nok. Så hvorfor er det da så mange av oss oldinger som fremdeles henger på huset og nekter å gi oss? Sempelthen fordi på tross av all vår klaging, syting og plaging synes vi det fremdeles er moro her. Vi liker oss rett og slett. Og til alle dere som mener vi har utspilt vår rolle, kan jeg garantere at om toppen tre semester er dere i akkurat samme situasjon som oss. Dere skal vite at dere er hjertelig velkommen opp på balkongen til oss da.

Helge Reigstad
Gammel Kvarterarbeider

Alt var bedre i gamle dager

En meget lang utredning om vaktetatens kommunikasjons historie

STEINALDEREN

Behovet for kommunikasjon mellom vaktene har alltid vært der. Huset har stort sett alltid vært like stort. Gjestene like fulle og vaktene like spredt. Da dette behovet først meldte seg på midten av 90 tallet fant man fort ut at noe måtte gjøres. Stein ble løsningen. Med en stein kan man banke, banking gir lyd og lyd er jo et signal man kan høre. En stolt vaktleder samlet inn brostein fra Bergen sentrum. Delte ut en stein til hver av vaktene og lot helga begynne. Dessverre forstod ingen av vaktene poenget som var at man skulle banke i bakken med steinen, og slo seg selv febrilsk med brosteinen. Dette kunne ikke fortsette. Man kunne ikke stille flere hjerneceller til disposisjon.

To steiner ble løsningen.. Et klikk betydde jeg må pisse, kom å bytt. To klikk betydde kom og hjelp. Det var en fantastisk tid. Dessverre gikk det utover brosteinmengden i Bergen sentrum. Politiet ble i tvil om dørvaktene faktisk var oppegående nok til å åpne dører. Pålegget om godkjenning om ordensvaktbevis kom fra Hordaland politidistrikt.

RØYKSIGNALENE

Vaktene ble tvunget til å bestå en meget avansert multiple choice test i dørvaktarbeid. Noe som førte til at det krevdes mer intelligens for å være dørvakt på kvarteret. De som besto testen ble satt inn i det som ble kalt vaktstyret. Leder ble kalt for vakthøvding. Vaktene ble samlet i en klan, et råd som møttes av og til over øl og diskuterte løsninger på problemer. Mye fornuftig kom utover kveldene.

Meget avansert kommunikasjonsteknologi ble etter hvert tatt bruk, nemlig røyksignaler. Mye bedre enn steiner. Man ble i tillegg kvitt all emballasjen fra dorull -kassene relativt kjøpt. Ubudne gjester ble røyket ut av kvarteret. Når vaktene så røyk betydde det at de andre vaktene prøvde å røyke ut de ubudne gjestene. En visste dermed ganske klart at der trengtes det nok hjelp, og gikk mot røyken.

TIDEN HVOR TELEFONENE KOM

Tiden bød på nye utfordringer. Et rent helvete på jord. Røykeloven. Røyksignaler ble forbudt på utesteder. Rådet ble samlet på ny for å drikke øl å komme på nye fornuftige ideer. "EN TELEFON" ropte en meget intelligent vakt som senere ble valgt til vakthøvding på grunnlag av han evne til innovasjon utover det uvanlige.

Dessverre hadde man ikke lært av tidligere erfaring. Vaktleder kjøpte inn en telefon etter en lang utredning for kvarterstyret om telefoners funksjonsevne og innebygde betasystem. En telefon kom man ikke langt med. Ikke når man skulle ha tak i andre vakter. Det skulle 3 harde helger til før man fant ut at man trengte to, ja kanskje tre telefoner for at man kunne snakke sammen.

Vaktene kunne selvfølgelig ikke snakke i telefonene da det var så mye bråk på kvarteret. De lærte seg interne regler for hvor man skulle springe etter hvem som ringte og hvor mange ring personen ringte.

SAMBANDSTRØBBEL

Da man fant ut at det var behov for et samband på huset ble det helt stille i tårnet. Hva er dette? Kan gjestene bli redde av dem? Kan de selvantenne? Hvor er Arne?. Mange filosofiske spørsmål ble stilt og om tider løst. Vaktene skulle få samband. Ettersom man fortsatt ikke hadde lært av gamle erfaringer begynte vi med ett samband Etter tre år med tårer, svette og øl ble kommunikasjonsformen til den det er nå. Fem samband. Fantastiske og meget avanserte.

HVA SÅ?

Det hadde gått så lang tid at vaktene hadde glemt at de skulle bruke sambandene til å kommunisere vaktarbeid med. Ting som "sjekk den rompa som går der", "Vet du hva Arne gjorde..." og "Gjett hva jeg gjør på do nå.." ble det man kan kalle kommunikasjonen som foregikk.

Så man kan igjen undres om vi alle hadde hatt det mye bedre i steinalderen når man ikke viste hva man kunne få. Da man visste alt, og dagen i dag var i går i morgen.

Siv Hilde Berg
Vaktsjef

WEB/Skibas

Webgruppen i infoetaten er stolte av å presentere Kvarterets nye hjemmesider.

Vi har jobbet hardt det siste semesteret, og nærmer oss endelig en fullført hjemmeside, som vil være totalt forskjellig fra hvordan den gamle ser ut. Den nye siden vil inneholde alt den gamle hadde, og i tillegg ha mer og bedre informasjon om husets rom og etater.

Mange personer har de siste årene ergret seg over den gamle hjemmesidens svakheter. Vi har tatt tak i dette og forbedret oppdateringsprosedyrene og navigasjonen. Vi

i webgruppen lover en bedre oppfølging på siden, og vil samarbeide med Dorgene om at god og viktig informasjon legges ut regelmessig.

Mvh. Infoetatens Webgruppe

Johan Roaldsnes (Mr. Web)

Yngve Fløgnfeldt

Jens Tandstad

Studentkulturhuset i Bergen AS (SKiBAS)

Spennende emne vi ble bedt å skrive om gitt...

Hva er SKiBAS? SKiBAS er aksjeselskapet som eier Kvarteret. Aksjene er fordelt mellom studentene i Bergen (1), Universitetet i Bergen (1) og Samskipnaden i Bergen (1). Styret er sammensatt av 3 studenter, 1 representant for SiB og 1 representant for UiB.

Studentene velges av Kvarterestyret, og består tradisjonelt sett av tidligere medlemmer av Kvarterestyret. I tillegg sitter leder av Kvarteret som styreleder i SKiBAS, men velges omtrent halvveis i perioden sin.

Det mer interessante er funksjonen til SKiBAS. Denne er enkelt og greit å godkjenne budsjett og regnskap for DAK. Ansettelser (kjøkkensjef, regnskapsansvarlig, kvartermestre og tidsaktuelt nok SommerKvarteret).

Videre skal alle investeringer på over kr 15.000,- godkjennes av SKiBAS. Et konkret eksempel på hva som vedtas var vedtaket om å utløse 165.000 kr til nytt PA-anlegg. Det er også meningen at SKiBAS skal føre en viss kontroll med økonomien på Kvarteret. Dvs lenger diskusjoner om årsresultater, omsetningstall etc.

Generalforsamlingen til SKiBAS nærmer seg med stormskritt og Ivar Strand (leder i KvaSt) overtar som styreleder og vi gamle kastes endelig på skraphaugen. Vi gir opp, det er ikke mulig å skrive sexy eller spennende om SKiBAS, men nå vet dere kanskje litt mer om hva det er hvis dere orket å lese alt sammen.

Avtroppende styremedlemmer

Odd Seurje

GF på Kvarteret

Det Akademiske Kvarter

Kvarterstyrevalg på Kvarterets Generalforsamling vår 2005 08/05

Hvem kan stille til Kvarterstyret?

Alle som betaler semesteravgift til Studentsamskipnaden i Bergen og studerer ved følgende studiesteder.

- * Universitetet i Bergen (UiB)
- * Norges Handelshøyskole (NHH)
- * Høgskolen i Bergen (HiB)
- * Norges Informasjonsteknologiske Høgskole (NITH)
- * Bergen Arkitekt Skole (BAS)
- * Kunsthøgskolen i Bergen (KhiB)

Kvarterstyret kan by på utfordringer og bred ledelseserfaring. Styret konstituerer seg selv etter valget. Fristen til å melde sitt kandidatur til valgkomitén i forkant av GF er Fredag 22. April 2005.

Spørsmål og kandidatur meldes skriftlig til
Glenn Ø. M. Kvernmo - glenn@kvarteret.no

eller i Representantskapshylle på Hovedkvarteret. Spørsmål kan også henvendes til telefonnummer 48212001.

Pain(t)ball

Søndag, solen har endelig tittet frem i byen mellom de syv fjell, og jeg bevegde meg i retning Kvarteret. Der sitter en gjeng utenfor Stjernesalen og utveksler røverhistorier, deriblant Kvarten. Jeg ber om nøkler til kontoret siden jeg ikke har laptopen min med meg, og har begynt å få e-mailabstinenser... Det er viktig å sjekke e-mail. Etter en kjapp tur på kontoret stikker man ned igjen for å avlevere nøkler. Man setter seg ned med diverse folk og snakker litt om ting da jeg plutselig ser at jeg har glemt å lukke vinduet på kontoret og sier ifra til Kvarten om dette. Samtlige bryter nesten ut i kor, "E-tjenesten, har de vindu på kontoret sitt da? De har da ikke bruk for slikt. De sitter da stort sett inne i mørke rom og pimper cola og spiser grandis?"

Feil, dette er Kvarteretnerder det er snakk om. Vi er hardbarkedede kvinner og menn som ikke bare utkjemper kamper i cyberspace mot de slemme hackerene som er ute etter Kvast sine interne fyllamail... La oss gå tilbake til sist uke, søndag. Ute i en skog nær Vestkanten. Der er nesten hele E-tjenesten tilstede sammen med andre inviterte. Det er helt stille, folk går stille langs en sti, og hadde det ikke vært for bekleddningen kunne man nesten ha tatt dem for å være turgåere.... "KONTAKT FRONT!!" ropes det, plutselig er luften full av malingsfylte prosjektiler.

Det hele kunne vært tatt ut av en militær øvelse, men det er det ikke. Dette er E-tjenestens årlige paintballkrig. Her løpes, skytes, snokes (og her snakker vi ikke om datasnoking) og planlegges det.

"Aheeeeeei" hører man, noen er truffet. De hever markøren sin over hodet og tusler sakte bort til resten av de som har blitt skutt ut. Etter en kort stund kommer resten, og en ny runde kan startes.

Denne gang skal man greie det! Målet er å skyte ut alle på motstanderne sitt lag. "KLAR!.... GÅ!" ropes det, folk stormer frem tar dekning der de kan. Lyden av malingprosjektiler hagler over hodet, jeg ser noen som ikke er med meg. De sitter bak et tre og sikter "feil" vei. Jeg fyrer av tre skudd i rask rekkefølge... "AAAAAAAU!" kommer det lengre fremme. Man traff Carina i nakken, og hun sverget hevn. Kort tid etter blir man truffet av en ukjent fyr fra Info. *pokker*.. fyller ammo og gjør meg klar til neste runde.

Dette skulle vise seg å være en av de klassiske rundene med lag mot lag, de grønne mot de andre.. etterhvert var de fleste ikke-grønne skutt ut, og det var kun 3 igjen av oss, meg (Sindre) Silje og Per alle fra e-tjenesten... vigår nervøst rundt, hvor er de andre.. vi sjekker casualty sonen... nope ikkealle er der fra det andre laget... etter en stund konstanterer vi med at de andre har feiget ut.. Patrulje leder Silje sier da "I love the smell of fresh paint in the morning.... It smells like... Victory..." og seieren for dette slaget går til E-tjensten.

Slik gikk stortsett mesteparten av dagen, med variasjoner i type spill; capture the flag, lag mot lag og patrulje.

Med denne lille artikkelen håper jeg å ha avkreftet mytene om at E-tjenesten stort sett bare sitter i mørke rom og pimper cola og spiser grandis. E-tjenestens uoffisielle favorittmat er for øvrig sushi.

E-tjenesten

Kjøttet

Du må ha noe krutt, det er natt og du er ute etter kjøtt, du har vært fuckings streiting hele dagen, skole og rektorvalget du har gitt faen i, som alle mener du må mene noe om, og du har hørt noe om en tidligere AKP-er som du garantert kommer til å stemme på. Gatene er nedtråkket, nesten myk asfalt, tyggiser klint utover brostein, vått, kaldt, heldigvis er det ikke langt fra et sted til et annet i Bergen sentrums uteliv, med mindre du sitter på Danmarks kroen og vil til Verftet, noe som ikke bare er usannsynlig, men teoretisk umulig, med mindre du er edru. Og, nei, det er du ikke.

Ute står de, kruttet, kjøttet, suger i seg siggen til det stikker i lungene og nikotinen brer seg ut i langefingeren som senere blekkes til en tilfeldig geek, to, tre, fire sigg etter hverandre og litt oppe i gaten ser du en kar med strik-kegenser som mekker en joint og i sidesynet ser du purkens kommandobil smyge seg halvveis gjennom krysset og stopper ved Ugla, en kar, ikke en goter, bare en kar med nagler rundt den ene armen kjefter på en vakt, "du er ikke ønsket her", sier vakten og naglemannen blir stående. Selv trekker du deg tilbake, står inntil en vegg med plakater og later som du ikke er en del av sirkuset, Agora er lagt ned, sirkus Kvarteret, Stjernesalen som du ved første øyekast trodde var et basarlokale, kanskje et bingo hus, men som du senere så mulighetene i, og etter hvert skulle bli en slags del av, der

Lars Taraldsen, (bilde), er ny journalist og samfunnskommentator i Kvartært. Som poet vil han også gi et litt annerledes innsyn inn i Kvarterets sjel og dens medarbeidere.

tobakkslukt ble byttet ut med noe så skremmende ekte som kjøttsvette, fyllesorg og forsterkede problemer sponset av Mor Statens Lånekasse. Omtrent her befinner du deg, midt i dette virvaret av sjalu eks-kjærester, klissete bord, potensielle fremtidige mothers of your children, og dansere som knapt klarer å få bena opp fra ølsølet på gulvet. Men rytme har de. Kjøttet. The girls got rhythm.

Sanseløs i en natt du vet ender før du vet ordet av det, og det kan nærme seg vår, det kan nærme seg et ligg, du har merket det og tar deg selv i å dra en OL-floke, bøyer knærne, en fyllafloke, det er kjølig her i byen når det er natt og du er røyker, prater, trivielle ting, klart det er trivielt, som radikale sosiologer ville sagt det så bor vi jo i et trivielt diktatur, men det kan bli ligg av sånt tenker du, det kan bli ligg av sånt.

Andre netter går du hjem, og bak, langt bak, i periferien av en Madrugadalåt, eller kanskje til og med etter et brutalt hark av Tom Waits, kan du høre nachspielet har tatt slutt, kjøttet, kruttet, som har kravlet seg ut fra menneskemengdene og inn i en fremmed hybel, lyden av negler som skrapet av et tynt lag av en annens hud.

Herr Taraldsen

Konsenter

Håkan Helstrøm

"Det finnes visse saker som en ikke kan hindres å skrive om" deklarerer Håkan Hellstrøm der han står og balanserer på kanten av scenen godt i gang med å introdusere låten 'Hurrican Gilbert'.

Tekst: Ida Øverdal Stafsnes

Håkan har spilt i Bergen tidligere og siste konsert han avgav ble kritikerrost av pressen som en karismatisk og fartsfylt af-fære hvor en lang og hengslete Göteborgsgutt sang seg rett

inn i publikums hjerter. Den nye plata "Ett kolikbarns Bekän-nelser" har fått blandet kritikk og omtales som både roligere og mer tungsindig enn det Håkan tidligere har utgitt. Allerede klokken ti har det dannet seg en hard kjerne av disipler rett foran scenen og folk er tydelig spente.

I elve-tiden starter konserten med 'Jag har varit i alle städer'. Låtene kommer tett og i litt råere versjon enn på plata. Matros-dressen er byttet ut med skinnjakke og hatt,

Andreas Segrov

Allerede tjue minutter før konserten skal starte er det rimelig trangt om plassen rundt scenen. I løpet av kvelden har studielånet rullet inn på studentenes bank-kontoer, noe som betyr at man mer eller mindre plikter å ta seg en tur ut på byen. Folk er glade, praten går liv-lig, og det er mange som gleder se til en konsert med et band de er kjente med fra før. Andreas Segrov band ble offisielt dannet i 2001 og de gjorde stor suksess under by:Larm i Bergen. I fjord kom singelen 'Why I'm Asking' ut i butikkene og det første albumet er nå under inn-spilling og skal slippes i løpet av høsten. Andreas Seg-rov band er et av de mange norske bandene som anmel-dere har plassert under sjangeren country-pop-rock, mer spesifikt melodios pop ispedd country og med stor singer/-songwriter feel.

Tekst og foto: Ida Øverdal Stafsnes

Åpningen er fengende, musikken er vakker og Eirik Jørstads steelgitar leger en litt røffere sound til lydbildet. Melodiene får en til å tenke på varme sommerkvelder. Her er det lett å

drømme seg vekk til Segrovs sterke vokal. Melodiene kan til tider minne litt om Dave Matthews band noe som slett ikke er en dårlig referanse. Sanger som 'Why I'm Asking' og 'The City' framføres nydelig og plettfritt. Publikum virker fornøyde og bandets småsnakk inn i mellom sangene, klønete dog sjarme-rende, blir godt mottatt.

Etter en tjue minutters tid begynner imidlertid publikum å miste litt interesse. Sangene går mer over i hverandre, det er veldig lite variasjon og musikken henfaller til en slags statisk pregløs popmelodilinje. De litt rolige låtene minner faretruende mye om Jim Sterk og Thomas Dybdal, mens de litt raskere og mer country inspirerte sangene er veldig likt materialet til blant annet

The Real Ones.

Selv om bandet til tider glimter til med en og annen perle så blir dette i lengden litt kjedelig.

Mot slutten av settet jobber bandet seg likevel tilbake mot den varme, rockete country-popen de åpnet med og da de ti på tolv forlater scenen kommer der store protester fra publikum.

Konsserter

men bortsett fra dette er Håkan tilbake i gammel og kjent stil. Energisk hopper han rundt på senen og ved slutten av første sang er publikum vunnet.

Sangene fra den nye plata blandes sammen med gamle 'slager' og det hele foregår i et enormt tempo. Særlig "Ramlar" og "Den fuleste flickan i verden" skaper stor begeistring i salen. Etter sistnevnte beklager Håkan på det dypeste at han, uten å ha tenkt noe videre over hva det faktisk var han sang, så litt for intenst på jentene på første rad. Han forsikrer om at "det är ingen som är fula och skjønnhet kommer desuten innanfrä.", det hele er meget sjarmerende.

Håkan er ingen sanger av rang i tradisjonell forstand, men han bruker stemmen på en fantastisk måte som passer godt sammen med de halvskakke melodiene bandet serverer. Når man hører etter på tekstene som er innpakket i det noe rufsete lydbilde oppstår en stor kontrast; låtene er enkle og definitivt av typen feelgood mens i teksten ligger det mye sorg og smerte. Resultatet blir nesten bittersøtt. Sangen "Gårdakvarnar och skit" er et godt eksempel på dette; det var noe av det roligste vi fikk høre i løpet av kvelden. Men det varer bare så lenge, så er det fram med tamburinen og fullt tempo for en sang med mye perkusjon og sydlandske rytmer: "Dom kommer kliva på dig igjen", og publikum danser.

Etter ca en time har bandet rukket å arbeide seg gjennom hele elve sanger og settet avsluttes med klassikeren "Känn innegn sorg för mig Göteborg". Det tar dog ikke lang tid før bandet kom inn igjen for å spille ekstranummer, blant annet "Kom igjen Lena" og "Bara dårar rusar inn". Sistnevntes tittel er 'lånt' fra selveste Elvis; "Only fools rush in". Røde roser kastes ut i salen og for andre gang går bandet av senen men publikum

er enda ikke klar til å gi seg. Etter intens allsang på "Bra dårar rusar inn" entrer Håkan for tredje gang, denne gangen akkompagneres han kun av piano. En lang og energisk konsert har tydeligvis gjort sitt for å slite ut Hellstrøm men det at tempoet nå ha dalt noe gjør bare at sangen i sin helhet kommer bedre fram; "Nu kan du få mig sa lätt", publikum tar over refrenget og Håkan setter seg bak trommene. Vakkert. Dette var litt av en konsertopplevelse.

Segrov kommer først inn alene og spiller et cover av James Taylor sin 'Sweet baby James'. Det er pent framført, men melodien drukner i støy fra publikum. Deretter, for ikke å la avslutningen bli hengende i luften, kommer hele bandet på senen og avsluttet med 'Why I'm asking'.

Andreas Segrov Band er flinke; de har funnet sin sjanger og musikken er meget behagelig for øret. For de som hadde tatt turen ut for å feire sin nykomne økonomiske vekst i godt lag akkompagnert av behagelige toner (og dem var det nok mange av) så var dette en sikker vinner. Men drar du på Andreas Segrov å forvente en genuint spennende musikkopplevelse så vil du nok kunne bli skuffet.

Tante Jone

Tante Jones eget jævla utested

Ut fra det blå har et nytt søndagskonsept Vokst fram på Kvarteret. "Tante Jones eget Jævla Utested", som holder til på utserveringen til Stjernesalen.

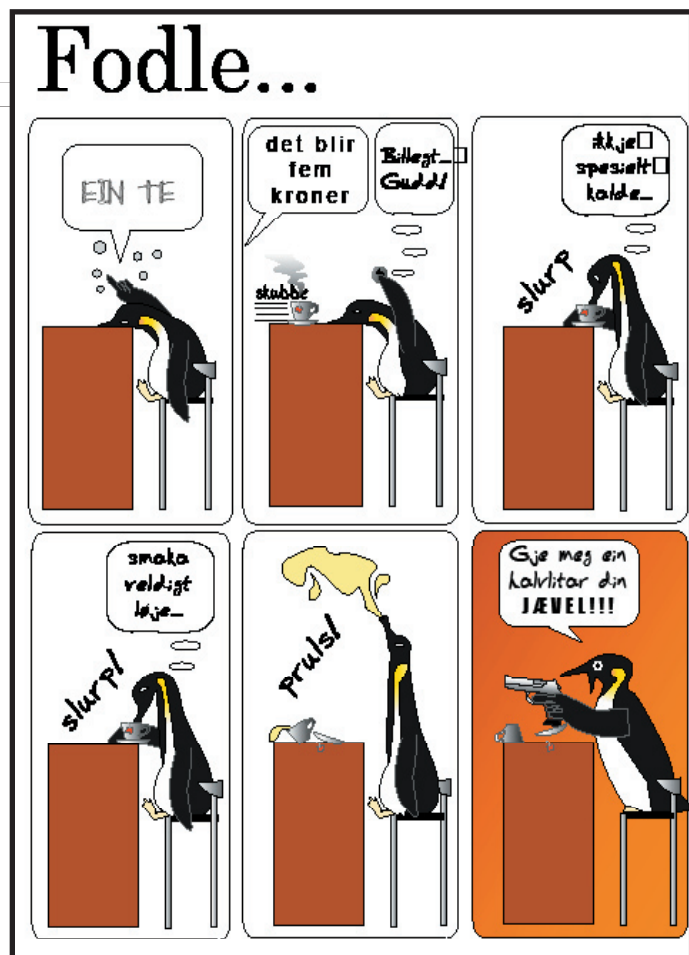
Tekst/foto: Harald Rosendahl Jonsgar

- Det hele er egentlig et prøveprosjekt frem til Sommerkvarteret åpner, sier konseptskaper Jone Nesse fra Kraft. Han håper at dette skal bli en fast ordning, så lenge været tillater det, hver søndag framover.

Egen bar

Planen til Jone er å så fort som mulig, få ut egen mobilbar, slik at de kan tappe ølen selv. Men det er ikke det eneste Jone ønsker å tappe. – Jeg håper å flytte nok av kundene fra Pubben og opp hit, slik at den må stenge. Deretter kan den jo bli, som navnet Grøndahls Flygel- og Pianolager tilsier, et pianolager for Samfunnets nye flygel, avslutter han spøkefullt. Mottoet til det nye konseptet er: - Hold de interne utenfor!

Du kan besøke "Tante Jones eget jævla utested" hver søndag utenfor Stjernesalen far klokken ni, så lenge det er fint vær.

Dorgesiden

ASF er nå friske og raske tilbake fra hyttetur. Det er klart at når så mange samles på så få sengeplasser, kan det bli en del kran-
gling om vinduene skal være oppe eller ikke. Men det dreit vi
i, så da var det like godt å stenge det. Bortsett fra denne bed-
ritne episoden var hytteturen et sosialt forum, med mang en
kreativ diskusjon omkring generelle samfunnsproblemer, som
info-etatens produksjon av helhusplakater. Torsdag 31 mars
arrangerte vi kanskje semesterets beste torsdagskonsert da
the Ark gjestet Teglverket. Konserten satte så dype spor at det
går rykter om at selv Martin gikk hjem og tok på seg glam-
kostymet etterpå. Ellers er det verdt å nevne at vår alles kjære
leder, Bengt, har blitt intervjuet av Kvartært. Dette er noe vi er
både stolte av og glade for.

Hva er viktigst, realistene eller de rytmisksportsgymnazistene?
Dette er et spørsmål som gjentatte ganger har blitt tatt opp
på styremøtene. Martin uttalt at han ofte foretrekker å slå hjul
fremfor å regne matte. Men som det i lærde kretser sies: ars
longa, vita brevis. Nei, den siste måneden har vært hard, men RF
står støtt i motvind. Derimot faller de ofte sammen i medvind.
Intriger er et fremmedord hos RF, her praktiserer vi fri "kjær-
lighet". Martin (Hr. President) proklamerer ofte Liberté, Egalité
et Fraternité. Vive la RS-revolution. Mye tyder på at djevelen
har inntatt RF- kontoret, og at han denne gangen har valgt å
dukke opp som cocker spaniel. Vi sier; OBS! OBS! Svart konge-
puddel står det mye mer respekt og vitalitet av. Sist kommer
RFs nye motto: penis longus ,vita brevis e aqua(vodka) clarus.

Mens vi venter på Godot.

Av Samuel Becket. Bearbeidet av Ida O. Schulstad

Regi: Morten O. Schulstad

Igjen våger Immaturos seg på en klassiker. Becketts berømte
verk er denne gangen lagt til krigen i Irak.

Vi møter to amerikanske soldater, Didi og Gogo, som er glemt
igjen langt inne på fiendtlig område, hvorfor vet vi ikke. Men
de er sultne og redde, og tør ikke røre på seg. De vet bare at
de må bli på stedet, og vente på Godot, deres eneste mulighet
til frelse. Etter hvert som tiden går blir spørsmålet mer og mer
presserende: Når kommer Godot? Og kommer han i det hele
tatt?

Sted: Kvarteret, Storlosjen

29. april til 6 mai kl 20.00

I rollene:

Vladimir: Erlend Nervold Estragon: Maciek Brzozowski

Pozzo: Eirik H. Eide Lucky: Kristian James Macaulay

Den lille piken: Ingrid Askvik

I følge FN er Norge verdensmester i likestilling. Trenger vi da
feminisme? Er ikke likestilling noe vår kvinnevennlige stat tar
seg av?

Norsk likestillingspolitisk ideologi betegnes ofte som "stats-
feminismen". Den toneangivende statsviteren Helga Hernes
beskriver feminismen i Norge som "et partnerskap mellom
kvinner og stat". Hvor er vi i dag og hvor vil vi? Hvilke visjoner
har vi for organiseringen av samfunnet - og for forholdet mel-
lom kjønnene? Feminismen er en slik visjon, eller snarere et
sett av visjoner. Men hva slags isme er egentlig feminismen?
Hva skiller den fra for eksempel konservatisme, liberalisme og
sosialisme?

Sted: Teglverket, Det Akademiske Kvarter

Dato: tirsdag 03. mai 2005

Klokkeslett: 19:15

Møteleder: Nina Handelsby

Innledere Cathrine Holst - sosiolog og stipendiat ved senter
for vitenskapsteori, Uib

Bengt "Ugla" Ståle

Kvartært møter Bengt Ståle Tvevt i Stjernesalen. Han er tydelig redusert etter hyttetur med omlag 35 av de totalt 55 ASF-medlemmene han til enhver tid prøver å holde noenlunde oversikt over. Selv om sola skinner ute og sommeren såvidt har begynt å vise seg i Bergen, har han og de andre valgt å søke tilflukt i Stjernesalens kjølige tusmørke. Ståle er 23 år og studerer sampol. Han er inne i sitt femte semester ved DAK, og ble ifjor valg til ledervervet i ASF. På spørsmål er han er ikke helt sikker på om han vant med knepent flertall, eller om motkandidaten trakk seg for en øl.

Tekst/foto: Nils Lønningdal/Anett O Skansen

Fornøyd

Hvordan vil dere beskrive Ståle?

Spørsmålet går til gjengen som sitter i sofaen i Stjernesalen.

-»Øhh.. Ståler har en forkjærlighet for Island, og pleier å isvøpe seg det islandske flagget mens han synger The Ark-tekster,» sier Christer Hansen. Det burde vel dekke det meste.

Hva er du mest fornøyd med?

ASF ble kåret til beste konsertarrangør i 2004 av BRAK(Bergens Rockaktører), og har i høst gjennomført flere vellykkede konsept som StåOpp Jazz og DJ-konseptet Definition off III. Det har vært et svenskt semester hittil i år, med store navn som Håkan Hellstöm, Tibuktu og The (International) Noise Conspiracy, og det er vi jo selvsagt fornøyd med.

Han legger til at han til enhver tid er omgitt av flinke mennesker i ASF. Han trives godt på toppen, og stiller gjerne til gjenvalg.

Krig?

For de som ikke har fått det med seg, ble ASF'erne møtt av et nyoverhelt kontor da de kom hjem fra hyttetur. Døra var malt RF-gul med geit og alt smat var hele kontoret tapetsert med RF-plakater.

Får vi se noen hevnaksjon?

-Noen hevn blir det nok ikke snakk om, snarere må de regne med en ny spøk.

Så skuffende. Så vi kan ikke vente oss en skikkelig texas-shootout mellom RF og ASF?

-He he. Nei. Men vi gleder oss veldig til å ta over INFO-kontoret da.. (Ikke om det brenner i Helvete! Red anm.)